

ПРОТОКОЛ

№ 341

гр. Варна, 08.03.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, III СЪСТАВ ТО, в публично заседание на
шести март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Светлана Тодорова

Членове: Диана К. Стоянова
Цветелина Г. Хекимова

при участието на секретаря Мария Д. Манолова
Сложи за разглеждане докладваното от Светлана Тодорова Въззивно
гражданско дело № 20243100500159 по описа за 2024 година.
На именното повикване в 14:00 часа се явиха:

След спазване на разпоредбата на чл. 142, ал. 1, предл. II^{ро} от ГПК:

Въззивникът Г. Н. П., редовно призован, не се явява, представлява се
от назначения особен представител **адв. Х. Д.**

Въззиваемият „Юробанк България” АД, редовно призован, не
изпраща представител

СЪДЪТ докладва постъпила молба вх. № 5705/05.03.2024г., за даване
ход на делото в отсъствие на представител на въззиваемата страна.

СЪДЪТ връчва препис от молбата на адв. Д..

АДВ. Д.: Моля да се даде ход на делото.

СЪДЪТ намира, че не са налице пречки по хода на делото предвид
редовното призоваване на страните, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ГО ДОКЛАДВА
съгласно Определение № 478/07.02.2024 г.

Производството е по реда на чл. 258 и сл. ГПК и е образувано по
въззивна жалба вх. № 64322/30.08.2023г., подадена от Г. Н. П. чрез адв. Х. Д.
от АК Варна срещу Решение № 2787/26.07.2023г., постановено по гр.д. №

6771/2022г. на ВРС, 20-ти състав, в частта, с която е уважен предявеният иск, на основание чл. 422, ал. 1, във вр. чл. 415 ГПК за приемане за установено в отношенията между страните, че Г. Н. П., ЕГН *****, с адрес: *** дължи на „Юробанк България“ АД, ЕИК 000694749, със седалище и адрес на управление: гр. София, ул. Околовръстен път № 260 сумата 5177,18 лв., представляваща непогасена предсрочно изискуема главница по Договор за кредит за кредит № FL951861 от 16.11.2018 г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на заявлението в съда - 14.07.2021 г. до окончателното изплащане, сумата 583,60 лв., представляваща дължима възнаградителна лихва за периода 17.06.2019 г. - 21.06.2021 г., както и сумата 59,22 лв., представляваща мораторна лихва върху договорната лихва за периода 16.07.2019 г. - 06.07.2021 г., които суми са предмет на Заповед № 5848/19.10.2021 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК, издадена по ч. гр. д. № 11972/2021 г. по описа на ВРС, поправена по реда на чл. 247 от ГПК с Разпореждане № 28257/26.07.2023 г., на основание чл. 422, ал. 1 от ГПК вр. чл. 9 от ЗПК вр. чл. 79 и чл.86, ал.1 от ЗЗД.

Във въззивната жалба се посочва, че при постановяване на решението си първоинстанционният съд неправилно е приел за неоснователно възражението, направено в отговора на исковата молба, а именно, че в процесния договор за кредит не е конкретизирано годишното му оскъпяване, каква е общата сума за връщане на кредита, както и спрямо действителността на клаузата по чл. 3, ал. 2 от договора, в която размерът на референтния лихвен процент бил неясно определен. Съгласно посочената разпоредба било определено, че банката чрез свой орган /Комитета по управление на активите и пасивите/, самостоятелно избира критериите и показателите, по които ще определи референтния лихвен процент. Поради това се счита, че за потребителя не съществува възможността да формира представа как тези промени ще рефлектират върху размера на задълженията му. Особеният представител на въззивника намира клаузата за неравноправна съгласно чл. 143, т. 10 ЗЗП, а направеният извод за неоснователност на това възражение – за неправилен и незаконосъобразен, тъй като с нея се давала възможност на кредитора едностранно да изменя договора въз основа на неясни правила. За необсъдено се сочи, че е останало възражението относно настъпилата предсрочната изискуемост и съответната дължима сума. Въззивникът посочва, че в поканата за изпълнение, изпратена до ответника, е записано, че считано от датата на изпадане в забава по кредита – 17.06.2019г., общата дължима сума е в размер на 13 170,30 лева, от която 11 762,33 лева – главница, а в настоящото производство се претендирала главница в размер на 5 177,88 лева. Това несъответствие се тълкува от въззивника като препятствие за настъпване на предсрочната изискуемост на кредита, която била и неправилно възприета за настъпила от ВРС. Поради изложеното, моли за решение, с което да бъде отменен първоинстанционният акт и отхвърлени предявените искове.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба

от въззиваемата страна „ЮРОБАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, с който изразява становище, че постановеното Решение на ВРС подлежи на потвърждаване. На първо място, посочва, че оплакванията от страна на жалбоподателя във връзка с неравноправните клаузи по договора са неоснователни, а изводите на ВРС – правилни. В допълнение посочва, че преди да бъде обявен договорът за предсрочно изискуем уговорените условия по него не са променяни и съответно лихвеният процент е бил 6,5%. Излага, че подари неизпълнение на поетия ангажимент от длъжника съгласно чл. 3, ал. 11, т. 1 от договора, лихвеният процент е променен съобразно предвиденото, като е прилаган такъв в размери 10%, 11% и 10.5%. Съгласно чл. 3, ал. 9 било уговорено, че процентът на разходите по кредита е 10,74%, поради което се счита, че размерът на дължимото възнаграждение и крайното оскъпяване на кредита са били изначално предвидени и тези параметри не са надхвърлени. Позовавайки се на експертизата, посочва, че усвоеният кредит е бил в размер 5504 лева, върнатата сума – 326,82 лева, а дължимата, вкл. мораторна лихва, такси и разноски - 7024,85 лева. По отношение на обявяването на кредита за предсрочно изискуем, развива становище, че тя е надлежно обявена, тъй като критериите за това са изпълнени, а именно: просрочие по кредита и достигане волята на кредитора до кредитополучателя за обявяване на предсрочната изискуемост. В случая, след като било налице просрочие на дължимите вноски, считано от 17.06.2019 г. за главница и от 16.07.2019г. за договорна лихва, а поканата до кредитополучателя за обявяване в цялост на кредита в предсрочно изискуем била връчена на 21.06.2019г. Твърди се, че в извлеченията от счетоводните книги на банката са ясно посочени датата на изпадане в забава за главница и лихва, както и просрочените суми по кредита. В тази връзка се моли въззивната жалба да бъде оставена без уважение, а решението потвърдено в цялост. Претендира присъждане на разноски.

Подадена е и частна жалба с вх. № 88403/24.11.2023г. “Юробанк България” АД, ЕИК 000694749 срещу Определение № 13487/12.11.2023г. по гр.д. №6771/2022г. по описа на ВРС, произнесено по молба по чл. 248 от ГПК. С частната жалба се излага, че постановеното определение подлежи на отмяна и се настоява за присъждане на претендираното адвокатско възнаграждение за процесуалното представителство пред първата инстанция. Жалбоподателят посочва, че с молба от 26.06.2023г. са представени доказателства за извършените разноски – фактура и платежно нареждане за заплатен адвокатски хонорар, като се твърди, че втори път такива са прилагани и към молбата за изменение на решението в частта за разноските. Излага становище, че фактурата се издава след заплащане на договорената сума, както било сторено в настоящия случай. Развива доводи, че адвокатът представлява своя клиент въз основа на пълномощно и има право на възнаграждение за положения от него труд, чийто размер се определя посредством неформален договор, действителността на който не е обусловена от спазване на конкретна форма. С това намира, че наличието на пълномощно, доказателства за заплащане на адвокатското възнаграждение и

фактура, изпълнява изискванията за присъждане на претендираните разноси.

В срока по чл. 276 от ГПК е постъпил отговор от насрещната страна, която намира постановеното определение за правилно и законосъобразно. Счита, че молбата по чл. 248 от ГПК, с която е направено искане за изменение на решението в частта за разноските с присъждане на адвокатско възнаграждение, е правилно оставена без уважение, тъй като не са представени доказателства за плащането на такова. Коментира, че в представената фактура от ищцовата страна не е отбелязано, че същата е издадена във връзка с авансово плащане и няма данни да е извършено такова. Поради изложеното, моли за оставяне без уважение на подадената частна жалба като неоснователна.

АДВ. Д.: Поддържам така депозираната жалба. Поддържам и отговора, подаден по частната жалба.

Запознати сме с проекта за доклад и нямаме възражения.

СЪДЪТ докладва молба вх. № 5705/05.03.2024г. в частта, в която оспорват въззивната жалба, считат решението за правилно и законосъобразно, настояват да бъде потвърдено. Поддържа се въззивната частна жалба и се моли да бъде уважена, като се присъдят претендираните по делото разноси за адвокатски хонорар.

Молят протокола от настоящото съдебно заседание да бъде изпратен на посочения имейл адрес.

В молбата са заявени за присъждане и сторените по настоящото дело разноси.

СЪДЪТ докладва постъпила молба вх. № 5750/05.03.2024г., с която се представя доказателство за внесени по специалната сметка на ВОС сумата от 300 лева, възнаграждение за назначения особен представител на въззивника.

АДВ. Д.: Други доказателства няма да соча.

СЪДЕБНИЯТ СЪСТАВ, като взе предвид, че въззивника Г. Н. П. се представлява от особен представител – адв. Х. Д. Д., намира, че следва да бъде изплатено възнаграждение на същия, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДА СЕ ИЗПЛАТИ сумата от **300.00 лева** на назначения особен представител **адв. Х. Д. Д.**, представляваща дължимо възнаграждение за процесуално представителство на въззивника Г. Н. П. във въззивното производство, на основание чл. 47, ал. 6 от ГПК.

(Издаден и получен в съдебно заседание РКО по вносна бележка от

29.02.2024 г. за 300 лв.)

С оглед процесуалното поведение на страните, **СЪДЪТ** счита делото за изяснено от фактическа страна и на основание чл. 149, ал. 1 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Д.: Уважаеми окръжни съдии, моля да постановите решение, с което да уважите въззивната жалба срещу решението на Варненския районен съд, като неоснователно и отмените същото като неправилно и незаконосъобразно и отхвърлите предявените искове, като подробни доводи и съображения съм изложила във въззивната си жалба и моля да ги имат епредвид.

Моля с решението си да оставите без уважение частната жалба като неоснователна и да потвърдите правилното и законосъобразно определение на Районен съд – Варна, постановено по молбата на ответната страна, по реда на чл. 248 от ГПК.

Отново моля да имате предвид изложените от мен доводи и съображения в отговора по същата.

След изслушване на устните състезания, **СЪДЪТ** обяви, че ще се произнесе с надлежен съдебен акт в законния срок.

ДА СЕ ИЗПРАТИ препис от протокола на посочения в молба вх. № 5705/05.03.2024г. имейл.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 14:04 часа.

Председател: _____

Секретар: _____